



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Ν. ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 340 - 142 31 Ν. ΙΩΝΙΑ

Τηλ. 210-2753400 fax: 210-2753600 E-mail: imni_f@on.gr

Αριθμ. Πρωτ.: 610

Εν Ν. Ιωνία, τῆ 25/11/2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘΜ.1

Πρός τόν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κλήρον
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας
καί Φιλαδελφείας

Ἐνταῦθα

Ἀγαπητοί μου Πατέρες,

Χάριτι Θεοῦ παρήλθαν τρεῖς ἐβδομάδες ἀπό τήν ἐγκατάστασή μου εἰς τήν προσφυγικήν Ἱερᾶν Μητροπόλιν μας καί θά ἤθελα ἀπό καρδίας νά ἐπικοινωνήσω μαζί σας, ἐκφράζοντας πρωτίστως τήν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τόν Τριαδικόν Θεόν, τόν Πατέρα, τόν Υἱόν καί τό Ἅγιον Πνεῦμα διά τήν ἐκλογήν μου, ἀλλά ταυτοχρόνως καί γιά τήν νέα αὐτήν ποιμαντικήν ἀποστολήν ἀπό τήν ἐλαχιστότητά μου.

Διαδέχομαι μεγάλες μορφές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συγχρόνου στερεώματος μέ πρῶτον τόν μακαριστόν Μητροπολίτην Πατάρων κυρόν Μελέτιον (†1967), πρόσωπον καλούμενον ὡς τόν «πένητα Δεσπότην» καί τόν πρῶτον ἐκλεγμένον Μητροπολίτην Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας, τόν ἀπό Μαρωεῖας κυρόν Τιμόθεον (†1992), καί ἐκείνον δεινόν κήρυκα τοῦ Εὐαγγελίου, ὁραματιστήν καί πρωτοπόρον εἰς τήν διοργάνωσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Ἐχω ὁμως τήν ιδιαίτερη τιμή καί εὐλογία νά διαδέχομαι τόν δεύτερον κατά κανονικήν σειράν Μητροπολίτην, τόν πολυσέβαστον καί εὐγενῆ τῷ τρόπῳ Γέροντα ἡμῶν κ. Κωνσταντῖνον, ὁποῖος κυριολεκτικῶς ἔδαπανήθη εἰς τόν τοπικόν Ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου

ἐπί σαράντα καί πλέον ἔτη, ἀφήνοντας οὐσιαστική μαρτυρία γιά τόν ρόλο καί τήν θέση τοῦ ἐπισκόπου εἰς ἐκάστην τοπικήν Ἐκκλησίαν, καί κυρίως εἰς τήν καθ' ἡμᾶς συνεκλεκτήν.

Ὅλες αὐτές οἱ λιπαρές μορφές ἐκλείσαν τόν ἐπισκοπικόν θρόνον τῆς Νέας Ἰωνίας μαζί μέ τόσους πολυσεβάστους καί λίαν ἀγαπητούς ἱερεῖς καί συνέβαλον τά μέγιστα εἰς τήν πνευματικήν πρόοδον καί προκοπήν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου μας. Προσεύχομαι διά τήν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τους καί παρακαλῶ καί ὄλους σας νά πράττετε τό αὐτό, ἐνώ πρός τό πρόσωπον τοῦ Γέροντά μας Κωνσταντίνου ἐπιθυμῶ, ὡς ἄλλωστε πολλάκις ἐδήλωσα, νά δείχνετε τόν ἀπαιτούμενο σεβασμό, τήν δέουσα τιμή καί πρώτα νά ἀσπάζεσθε τό δικό του χέρι καί ἔπειτα τό δικό μου.

Θά ἤθελα νά μοιρασθῶ μαζί σας, ἀγαπητοί μου πατέρες, μερικά ἀπό τά ὄράματά μου γιά τήν τοπική μας Ἐκκλησία, ἀλλά συγχρόνως καί πρακτικές λεπτομέρειες γιά τήν καθημερινή μας ἐπικοινωνία καί συνεργασία. Πρωτίστως πιστεύω ἀκλόνητα ὅτι ὁ ἐπίσκοπος δίχα τούς κληρικούς του δέν μπορεῖ νά ἐπιτύχει τό παραμικρό στήν πνευματική ἀρένα¹. Ἐσεῖς εἶστε οἱ πρῶτοι καί ἀμεσοί συνεργάτες μου, ὡς «σύμβουλοι τοῦ ἐπισκόπου καί τῆς ἐκκλησίας στέφανος», ὡς «συνέδριον καί βουλή τῆς ἐκκλησίας»². Θέλω νά γνωρίζετε ὅτι τό γραφεῖο μου θά εἶναι πάντα ἀνοικτό γιά ἐσᾶς καί μέ ἀπόλυτη προτεραιότητα θά ἀσχολοῦμαι μέ τά ἐκάστοτε ἀναφυόμενα προβλήματα μας. Πρῖν ὅμως προχωρήσω σέ περισσότερες λεπτομέρειες, ἐπιτρέψτε μου νά κάνω λόγο γιά τό κύριο καί πρῶτιστο ἔργο μας πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν μας ἀλλά καί τήν καθοδήγησιν τῶν πιστῶν μας πρός τήν σωτηρία, τῶν ψυχῶν δηλαδή ἐκείνων πού μᾶς ἐνεπιστεύθη ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ἀκόμη καί μέ προσωπικές θυσίες³ ὅταν χρειάζεται. Ἐχουμε χρέος, μέ πρῶτο τόν Ἐπίσκοπο, νά παραμένουμε ἀκλόνητοι καί ἀμετακίνητοι⁴ σέ αὐτή μας τήν ἀποστολή μέ κύριο γνώμονα ὅτι μέσα εἰς τήν Ἐκκλησία ὄλοι εἴμεθα ἴσοι καί ὄλοι ἔχουμε ἕνα στόχο, τήν σωτηρία μας. Κανείς ἀπό ἐμᾶς δέν μπορεῖ νά σώσει τήν Ἐκκλησία, οὔτε καί νά ὑποκαταστήσει τήν χάρη τοῦ Θεοῦ μέ

¹ Ἰγνατίου Αντιοχείας, *Πρός Τραλλησίους*, 3: «Χωρίς τούτων [= ἐπισκόπων, πρεσβυτέρων] Ἐκκλησία ἐκλεκτή οὐκ ἔστιν, οὐ συνάθροισμα ἀγίων, οὐ συναγωγή ὁσίων».

² *Διαταγαί Ἀποστόλων Β'*, XXVIII.

³ Ἰω. ι', 11: «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων».

⁴ Πράξ. ιδ', 22.

τήν χάρη τῶν ἀνθρώπων⁵. Ἐξάλλου, ὁ Απόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος καί ἰδρυτής τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κάνει σαφή διαχωρισμό τῶν χαρισμάτων μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησία⁶, ἀποδίδοντας ρόλο «προεστῶτος» εἰς τόν Ἐπίσκοπον⁷, μέ κεντρική ἀποστολή, ἐπαναλαμβάνω, τὴν σωτηρία ὅλων ἡμῶν. Ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν εἶναι ὁ λόγος καί ὁ σκοπός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ: «*Αὐτός γάρ ἐνηθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν*»⁸.

Ἡ καθημερινή ἐπαφή μέ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, καί κυρίως μέ τὴν τέλεση τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας⁹, πραγματώνει ὅλα τὰ παραπάνω καί μᾶς καλεῖ διαρκῶς σέ συχνή συμμετοχή, καί καθημερινή, ὅπου αὐτό καθίσταται ἐφικτό, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐπιτυγχάνεται ἡ μυστική ἔνωση μέ τόν Χριστό, καί μέσω τῆς κοινῆς προσευχῆς νά ἐπουλώνονται τὰ ψυχικά τραύματα ἐκάστου ἐξ ἡμῶν. Γι' αὐτό, πατέρες μου, ἡ πιστή τήρηση τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ νυχθημέρου, ἡ σωστή τέλεση τῶν μυστηρίων κατὰ τό βιβλικόν «*πάντα εὐσχημόνως καί κατὰ τάξιν γινέσθω*»¹⁰, ἡ συχνή Θεία Εὐχαριστία, ἡ ἐπαφή μέ τόν Θεό καί τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας πρέπει νά εἶναι ἢ νά γίνει ὁ κανόνας εἰς τὴν ἐπαρχία μας καί σέ κάθε θυσιαστήριον πού ἔχουμε τὴν εὐλογία ἀπὸ τόν Θεό νά διακονοῦμε. Αὐτό σᾶς καλῶ νά πράξουμε. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα, θά ἀντλοῦμε ὅλοι μας τὴν ἐνίσχυση πού χρειαζόμαστε. Αὐτὴ θά εἶναι ἡ καλύτερη μαρτυρία μας ἐντός καί ἐκτός τῶν κανονικῶν μας ὁρίων.

Ἡ μυστηριακὴ ὁμως πράξη μπορεῖ εὐκόλα νά ἀποκόψει τόν κάθε κληρικό ἀπὸ τὴν ἐπαφή του μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτό προκύπτει, ἐάν προσεγγίζουμε μηχανικά τὴν Θεία Εὐχαριστία καί ὡς ἀπόρροια, ὅπως προεῖπα, τῆς κοινῆς προσευχῆς μέ κέντρο πάντοτε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου μας. Αὐτὴ ἡ τέλεση τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἔχει καί μία ἀκόμη σημαντικὴ ἀποστολή νά συνεχίζεται ἐμπρακτα καί ἔξω ἀπὸ τόν ἱερό χώρο τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Νά ὑποστασιάζεται ὡς πράξεις ἀγάπης στοὺς

⁵ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Εἰς Ἰωάννην ὁμιλία*, 86, 4- PG 59, 472: «*Οὔτε ἄγγελος, οὔτε ἀρχάγγελος ἐργάσασθαι τι δύναται εἰς τὰ δεδομένα παρὰ Θεοῦ, ἀλλὰ Πατὴρ καί Υἱὸς καί Ἅγιον Πνεῦμα πάντα οἰκονομεῖ· ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν ἑαυτοῦ δανείζει γλῶτταν καί τὴν ἑαυτοῦ παρέχει χεῖρα*».

⁶ Α' Κορ. ιβ', 28- Ρωμ. ιβ', 6-8.

⁷ Ρωμ. ιβ', 8. Α' Τιμ. ε', 17.

⁸ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, *Λόγος περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου*, PG 25, 192.

⁹ Καν. Η' Ἁγίων Ἀποστόλων, κανὼν Β' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου.

¹⁰ Α' Κορ. ιδ', 40.

χειμαζομένους αδελφούς μας¹¹. Η αγάπη μας προς τόν πλησίον αποτελεί κριτήριο τῆς αγάπης μας προς τόν Σωτήρα Χριστό: «εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιῶναι τὰ ἀρνία μου, ποιῶναι τὰ πρόβατά μου»¹². Σᾶς τό ανέφερα αὐτό όταν συναντηθήκαμε γιά πρώτη φορά πρὶν τὴν ἔλευσή μου εἰς τὴν Μητρόπολιν. Πιστεύω ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου ὅτι ὅταν ἔν μέλος πάσχει, ὅλον τό σῶμα πάσχει¹³. Δέν μπορεῖ ὁ διπλανός μας νά ὑποφέρει καί ἐμεῖς νά κλείνουμε τὰ μάτια. Βεβαίως, ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι, οὔτε μπορεῖ νά γίνῃ προνοιακός ὀργανισμός. Ἐχει ὁμως ὑποχρέωση, καί πρῶτοι ἐμεῖς νά ἀγκαλιάσουμε κάθε ἐμπερίστατο, νά δώσουμε ἐλπίδα σέ κάθε ἀπελπισμένο, καί ἕνα πιάτο φαγητοῦ σέ ὅποιον τό ἔχει ἀνάγκη¹⁴. Σᾶς παρακαλῶ καί σᾶς προτρέπω νά γίνῃ καθημερινό μας βίωμα. Βασική ἀρχή ἢ χωρίς διακρίσεις βοήθειά μας¹⁵. Ὅλοι εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ καί γιά ὅλους ἀνέβηκε εἰς τόν Γολγοθᾶ. Ἐμεῖς ἀπλά πρέπει νά μιμηθοῦμε τό δικό Του παράδειγμα καί νά εἶστε βέβαιοι πῶς ἡ δική μας ἀνιδιοτελής προσέγγιση θά ἐνισχύεται καθημερινῶς ἀπὸ τόν Θεό. Ποτέ μὴν πείτε δέν μοῦ φθάνουν τὰ χρήματα. Νά ἔχετε πίστη καί ὁ Θεός θά δώσει τὴ λύση. Πρῶτος θά εἶμαι πού θά ἀναζητᾶ λύσεις στὰ ζητήματα αὐτά. Σᾶς παρακαλῶ νά ἔχετε πίστη στὸν Θεό καί ἐμπιστοσύνη στὸν ἐπίσκοπό σας

¹¹ Βλ. Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσόστομου, *Εἰς Β' Κορ. ὁμιλία 20*, PG 61, στ. 540: «Τούτο τὸ θυσιαστήριον ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ συγκείται μελῶν, καί τό σῶμα τοῦ Δεσπότου θυσιαστήριον σοι γίνεται. Αἰδέσθητε τούτο αὐτό. Ἐν τῇ σαρκί θύεις τοῦ Δεσπότου τό ἱερεῖον. Τούτο τὸ θυσιαστήριον καί τούτου τοῦ νῦν φρικαδέστερον, οὐχί τοῦ παλαιοῦ μόνον. Ἀλλά μὴ θορυβηθῆτε. Τούτο μὲν γάρ θαυμαστόν διὰ τὴν ἐπιτιθεμένην ἐν αὐτῷ θυσίαν, ἐκεῖνο δὲ τὸ τοῦ ἐλεήμονος οὐ διὰ τούτο μόνον, ἀλλά καί ὅτι ἐξ αὐτῆς συγκείται τῆς θυσίας τῆς τούτο ποιούσης. Θαυμαστόν τούτο πάλιν, ὅτι λίθος μὲν ἐστὶν τὴν φύσιν, ἅγιον δὲ γίνεται, ἐπειδὴ σῶμα δέχεται Χριστοῦ. Ἐκεῖνο δὲ, ἐπειδὴ αὐτό σῶμά ἐστι Χριστοῦ... Σὺ δὲ τὸ μὲν θυσιαστήριον τούτο τιμᾶς, ὅτι δέχεται τοῦ Χριστοῦ σῶμα, τὸν δὲ αὐτό τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ὄντα καθυβρίζεις, καί περιορᾶς ἀπολλύμενον. Τούτο τὸ θυσιαστήριον πανταχοῦ δυνήση κείμενον ἰδεῖν, καί ἐν στενωποῖς καί ἐν ἀγοραῖς, καί καθ' ἑκάστην ἐν αὐτῷ θύειν τὴν ὥραν. Καί γάρ καί ἐνταῦθα θυσία τελεῖται. Καί καθάπερ ὁ ἱερεὺς ἔστηκε τό Πνεῦμα καλῶν οὕτω καί σὺ τό Πνεῦμα καλεῖς... ὡς τούτο τὸ ἔλαιον δαψιλῆς ἐκχεόμενον».

¹² Ἐωθινό ΙΑ' Ὁρθρου.

¹³ Α' Κορ. ιβ', 26.

¹⁴ Ματθ. κε', 35-36: «ἐπεινασα γάρ, καί ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καί ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καί συνηγάγετέ με, γυμνός, καί περιεβάλετέ με, ἠσθένησα, καί ἐπεσκεψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην, καί ἦλθετε πρὸς με».

¹⁵ Γαλ. γ', 28: «οὐκ ἐνὶ Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἑλλήνι, οὐκ ἐνὶ δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καί θήλῃ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

καί ὅλα σύν τῷ χρόνῳ θά ὑλοποιῶνται γιατί ὅταν μᾶς ἐνδιαφέρει ὁ ἄλλος, καί ὄχι ὁ ἑαυτός μας, ὁ Θεός στέλνει πλούσιες τίς δωρεές Του¹⁶.

Θά ἤθελα ἐπίσης, πατέρες μου, νά θίξω ἕνα ἀκόμη θέμα. Θά ἤθελα τό γνώρισμά μας, τό σημεῖο πού θά καταλαβαίνουν ὅλοι ὅτι εἴμαστε ἐργάτες τοῦ Ἀμπελώνος Του νά εἶναι ἡ μεταξύ μας ἀγάπη¹⁷ καί ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμός τοῦ ἑνός πρὸς τόν ἄλλον. Δέν λογίζεται ἀνθρώπινη σχέση ὅπου κατοικεῖ καί ἐνυπάρχει σ' αὐτήν ὁ Χριστός, ὅταν ἐπικρατοῦν τό μῖσος, ἡ ὑποκρισία, ὁ φανατισμός, ἡ ἀνυπακοή καί ἡ προσωπική προβολή. Ὅλοι μας εἴμαστε ἢ πρέπει νά γίνουμε ἕνα. Θέλω πατέρες μου νά ὑπάρχει ἀνάμεσά μας οἰκογενειακό πνεῦμα, ἀπόλυτη εἰλικρίνεια καί ἀμέριστη συνεργασία. Τόσον ἡ ἐλαχιστότης μου, ὅσον καί ὅλοι οἱ συνδιακονοῦντες ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας θά προσπαθήσουμε νά διακονήσουμε μέσα σέ αὐτό τό πνεῦμα. Σᾶς εἶπα καί στήν ἀρχή πῶς θέλω νά σᾶς βλέπω προσωπικά. Θά ὀρίσω μία συγκεκριμένη ἡμέρα μέσα στήν ἐβδομάδα πού θά εἶναι μόνον γιά τοὺς κληρικούς μας. Σᾶς παρακαλῶ νά ἔρχεσθε. Μαζί καί πάνω ἀπ' ὅλα μέ τῆ Χάρη τοῦ Θεοῦ πού «τά ἀσθενή θεραπεύει καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῖ»¹⁸ θά ἐπιλύουμε τά προβλήματα. Σᾶς παρακαλῶ ἐπίσης νά ἔχετε συχνή ἐπικοινωνία καί μέ τόν νέον Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἐπιφάνιον Ἀρβανίτην, ὁ ὁποῖος μέ ἰδιαίτερη προθυμία, δεκτικότητα καί σεβασμό θά προσπαθεῖ νά ἀναπαύει τίς ψυχές σας, καθὼς καί μέ ὅλα τά πρόσωπα πού θά διακονοῦν στά γραφεῖα καί σέ ὅλα τά ἐκκλησιαστικά ἰδρύματα. Θά ἤθελα ἐπίσης νά γνωρίσετε στοὺς πιστοὺς μας ὅτι ἔχω τὴν αὐτὴ διάθεση καί πρὸς αὐτούς. Θέλω νά τοὺς προτρέπετε νά ἔχουν ἐπαφή μέ τόν ἐπίσκοπό τους. Νά τοὺς μεταφέρετε τὴν πατρική καί ἀδελφική μου ἀγάπη καί νά τοὺς διαβεβαιώσετε ὅτι ἔχω μεγάλη ἐπιθυμία νά τοὺς διακονήσω¹⁹. Στηρίζομαι σέ ἐσᾶς γι' αὐτό. Ἐσεῖς εἴσαστε ἡ πνευματική μου προέκταση. Ἐχω ὀρίσει ἐπίσης δύο ἡμέρες πού θά ἀφιερῶνῶ στήν ἐπαφή μου μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ, τίς ὁποῖες καί θά σᾶς ἀνακοινώσω στήν πρώτη μας ἱερατική σύναξη.

Ἄφησα γιά τό τέλος ἕνα πολύ σημαντικό ζήτημα. Τά νειάτα μας. Τῆ νεολαία μας. Ἐδῶ ἐπίσης ἐπιτρέψτε μου νά ἀφιερῶσω λίγες σκέψεις μου, γιά τίς ὁποῖες παρακαλῶ νά ἔχω τῆ βοήθειά σας. Ἐχουμε τὴν εὐλογία ἀπό

¹⁶ Πρὸβλ. καν. 21 τῆς ἐν Γάγγρα συνόδου.

¹⁷ Ἰω. ιγ', 34.

¹⁸ Εὐχολόγιον, σ. 208.

¹⁹ Ματθ. κ', 28.

τόν Θεό νά παραλαμβάνουμε ἀπό τούς προκατόχους μας γεμάτες Ἐκκλησίες. Ἐμεῖς ἀδελφοί μου τί θά παραδώσουμε; Ζώντας ὅλοι μας μέσα στό «κλεινόν ἄστυ» ἀντιμετωπίζουμε τίς ποιμαντικές προκλήσεις τῶν μεγάλων πόλεων. Κάθε τι αὐτονόητο ἔχει χαθεῖ. Πρέπει ὅλα νά κτισθοῦν ἀπό τήν ἀρχή. Φρονῶ πῶς εἶναι καλή μία τέτοια προοπτική, διότι δέν θά ἐπαναλάβουμε τά ἴδια λάθη τοῦ παρελθόντος. Σᾶς παρακαλῶ νά μεταφέρετε στά σχολεῖα μας, στά παιδιά μας, ὅτι θέλω νά τά ἐπισκεφθῶ καί νά τά ἀφουγκρασθῶ. Μαζί σας. Νά τούς ζητήσω συγγνώμη ἐκεῖ πού τούς πικράναμε, γιατί «ὁ τρώσας καί ἰάσεται»²⁰. Νά τούς ἀπευθύνω τόν εὐαγγελικό λόγο «ἔρχου καί ἴδε»²¹, ὄχι μέ διάθεση κολακείας – γιά νά γίνουμε προσωρινῶς ἀρεστοί – ἀλλά μέ διάθεση εἰλικρινούς βοήθειας μέ τήν προβολή τῶν ἀδαπάνητων θησαυρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας πού ἐδράζονται στήν ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας. Νά τούς προσφέρω τόν ἐναλλακτικό ἀλλά ἀληθινό τρόπο ζωῆς πού ἐκφράζεται μέσα στήν Ἐκκλησία. Νά τούς μιλήσω γιά τόν Θεό τῆς ἀγάπης καί τῆς καταλλαγῆς καί ὄχι τοῦ μίσους καί τοῦ ρατσισμοῦ. Μήν ξεχνοῦμε ὅτι γιά τούς χριστιανούς πρῶτος ξένος ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καθὼς ἦλθε στόν κόσμο στή Βηθλεέμ μέσα σέ φάτνη, ἐπειδή «οὐκ ἦν ... τόπος ἐν τῷ καταλύματι»²². Σᾶς παρακαλῶ πατέρες μου νά δοῦμε σοβαρά τό θέμα αὐτό. Ἐάν θέλουμε οἱ Ἐκκλησίες μας νά συνεχίσουν νά εἶναι γεμάτες, ἐάν θέλουμε νά παραδώσουμε καί ἐμεῖς στούς ἐπομένους, πιστούς καί σωστούς ἀνθρώπους, πρέπει νά ἐπικεντρωθοῦμε στά νέα παιδιά. Κορίτσια καί ἀγόρια. Ὅλων τῶν ἡλικιῶν. Καί νά τούς καλέσουμε, ἐπαναλαμβάνω, νά μοιρασθοῦν μαζί μας τήν μυστηριακή ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα μας, νά μοιρασθοῦν μαζί μας ὅλες ἐκεῖνες τίς ἀρχές καί τίς ἀξίες τῶν προγόνων μας, νά μοιρασθοῦν μαζί μας τήν ἀγάπη γιά τήν πατρίδα καί τήν Ἐκκλησία μας. Εἶναι παρακαταθήκη πού μᾶς ἄφησε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός μέσω τοῦ λόγου Του πρὸς τόν ἀπόστολο Πέτρο: «βόσκει τά ἀρνία μου»²³.

Περισσότερα, ὅπως σᾶς εἶπα, θά μπορέσουμε νά ποῦμε καί στήν πρώτη μας σύναξη. Ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς εὐχαριστήσω γιά τήν ὑπομονή σας νά διαβάσετε αὐτές τίς φτωχές καί εἰλικρινεῖς μου σκέψεις. Ἐπαναλαμβάνω καί σᾶς διαβεβαιώνω γιά τήν ἐν Χριστῷ ἀδελφική μου ἀγάπη πρὸς ὅλους σας καί τόν καθένα χωριστά.

²⁰ Ὅμηρου Ἰλιάδα Λ΄.

²¹ Ἰω. α΄, 46.

²² Λουκ. β΄, 7.

²³ Ἰω. κα΄, 15.

Προσεύχομαι ολόψυχα εις τόν Τριαδικόν Θεόν μας, διά πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Βουρλιωτίσσης, τῶν Ἁγίων Προστατῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ἐπισκόπου Καισαρείας, Ἐλευθερίου Ἐπισκόπου Ἰλλυρικοῦ, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης, Γεωργίου τοῦ Νεαπολίτου, Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχιδιακόνου καί Νικηταρίου Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυούλων πού ἔχουμε τήν ἰδιαίτερη εὐλογία νά σκεπάζουν τόν πιστό μας λαό διά τῶν ἱερῶν τους λειψάνων, νά ἔχετε υἰγεία στή ζωή σας, δύναμη στό ἔργο σας καί μαζί νά μᾶς ἀξιώσει ὁ Θεός νά διακονήσουμε τήν Ἐκκλησία μας καί τούς συνανθρώπους μας, πρὸς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ἀσφαλῆ καθοδήγησι τοῦ λογικοῦ ποιμνίου εἰς «σωτηρίους νομάς».

Μέ πατρικές εὐχές καί εὐλογίες

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ



Ὁ Ν.Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας Γαβριήλ